

0406. Dagbog fra Sejner`s tur til Middelhavet 2006.

Uge 28+29+30 – 10. juli til 30. juli

Fra øen Dugi Otok Naturpark i Kroatien til Marina i Kroatien

Mandag 10.07.06

Afg. Dugi Otok, Telascica bugt kl. 10.15 – ank. Murter By kl. 17.30

Trip 33,7 Sol, frisk vind fra N. Senere tordenbyger og vind op til 18m/sek

Inden vi forlader bugten, sejler vi lidt længere ind og finder et mere egnet sted til badning. Men da vandtemp. ”kun” er omkring de 23 C, er det kun et kort ophold. Brian styrer os nu mod S langs vestkysten af Kornati øernes Nationalpark, som består af en stor ø samt ca. 147 mindre øer og skær. Øerne består af sandsten og der er stort set ingen træer. Der bor kun nogle om sommeren og i mange bugter ligger der et lille spisested. Der bliver reklameret meget for disse øer i området og de ser fantastisk flotte ud fra luften eller på dykkerbilleder. Set fra søsiden imponerer det barske landskab i starten, men da de er meget ens, bliver det hurtigt – ja lidt ensformigt. Hvis man brugte noget mere tid på øerne, ville dette indtryk måske ændre sig. På øen Mana rejser der sig nogle 70 m høje klipper, som vi sejler helt tæt på, det er ret flot. Så melder sulten sig og den evige trang til at kaste sig i bølgen blå. Vi kaster anker ved den lille by Vrulje på hovedøen, hvor Kathrine forkæler os med nybagte boller. For første gang i år har vi vinden med os og for første gang i år sætter vi storsejlet og slukker motoren. Da vi går østpå mod Murter får det gode vejr dog en brat ende. Pludselig blæser det op til 18 m/sek og regnen står ned i stænger. ”Sejner” lægger sig mere ned på siden end de fleste bryder sig om. Heldigvis har vi hevet sejlet ind forinden. Vi går i læ i Murter by, puster ud over en øl og tager gummibåden ind for at få noget at spise. Atter Tillykke til Kathrine som henter resultatet af den sidste eksamen på nettet – bestået!!

Klipperne på Mana

Frokost ved Vrulje

Tirsdag 11.07.06 Murter, Slanica bugt

Om eftermiddagen sejler vi om til bugten ved campingpladsen og lægger os lige ud for Brian og AG`s campingvogn. De andre svømmer ind, mens jeg bliver ombord. Noah har fået et lille surfbræt og det bliver brugt til at transportere både boller og en gryde med et stort stykke røget stribet flæsk ind til land - endnu en af Pouli`s hofretter, som lige skal koge et par timer. Campingpladsen har en bugt på hver side og vi lægger båden for anker i den næste bugt, som Brian også kalder Lille Mallorca. Den har en sandstrand, hvor folk ligger side om side, vandrutchebaner, trampoliner, cafe, restaurant og hotel – et slaraffenland for ungerne. Vi sætter os op i skyggen ved hotellets swimmingpool og de næste par timer lærer Noah at springe i vandet på alle mulige og umulige måder. Carl og Gustav er nogle rigtige vandhunde og de er gode lærermestrer. Noah er konstant i vandet og han pruster som en lille søhest. Om aftenen mødes vi på Mallorcas Pizzaria. Carl og Gustav skal sove ombord, men først kæmper de for at holde øjnene åbne til filmen ”Karate Kid”.

Røget flæsk på surfbræt

Familien Hansens sommerparadis

Onsdag 12.07.06 Murter

Kathrine tager drengene med ind til stranden og Pouli lægger turen omkring Brian og AG, som har brugt formiddagen på at pakke sammen – de kører hjem i morgen tidlig. Atter flytter vi båden, denne gang om til den lille mole. Dels stoler vi ikke på ankeret og dels har en anden båd lagt sig alt for tæt. Efter de mange dage for anker har jeg fået nok af vand og travler en tur hen langs kysten. Mange af de gamle stendiger står endnu og de er så brede, at man kan gå ovenpå dem. Man ser dem overalt i landet, men hvilken funktion de har el. har haft, er vi lidt i tvivl om. Måske har man brugt dem til at dele jordlodder op med, men i dag er de ikke opdyrket, får tilsyneladende bare lov til gro til. Sidst på dagen kommer der en fiskerbåd ind til molen og smider hele sin fangst, omhyggeligt lagt i trækasser, op på kajen. Folk strømmer til og hvis ikke vi skulle ud at spise, ville jeg købe nogle af de store rejer. Drengene får foræret en stor krabbe, som bliver døbt Rolf og nogle store sneglehuse. Den sidste middag med Brian og AnneGrethe foregår på restauranten, hvor vi kan lægge båden til. Da vi skal derfra, blæser det igen op og det kræver et virkelig godt teamwork at få båden ud. Vi tager afsked på ”Sejner”- tak for denne gang, glæder os til at ses igen derhjemme.....

Torsdag 13.07.06

Afg. Murter By kl. 16.30 – ank. Vodice Havn kl. 18.30

Trip 12,3 Tanket diesel. Havnepenge 220 Kn (ingen el el.vand)

Da turbådene er sejlet ud, lægger vi os ind til kajen og ”låner” lidt strøm. Kathrine og Noah finder hurtigt hen til stranden og Pouli går på jagt efter en ny propel til motoren på gummibåden. Jeg benytter mig af landstømmen og får støvsuget. Sidst på dagen sejler vi et lille stykke sydpå til byen Vodice, som er fyldt med turister og tilsvarende souvenirbutikker. Noah forelsker sig i en soft gun og morfar er nem at lokke.

Fredag 14.07.06

Afg. Vodice kl. 12.15 – ank. Skradin kl.

Trip 14,7. Sol, let vind

Noah vil gerne have krabben Rolf med hjem, men det kræver, at Rolf bliver rensset. Vi har trukket det lidt ud, da Noah bestemt ikke bryder sig om, at vi skærer i ham. Nu er Rolf i en sådan tilstand, at han ikke længere er rar at dele båd med og Kathrine får den ildelugtende opgave. Pouli finder endelig en ny propel og vi er klar til afgang. Ved Sibenik sejler vi op ad floden Krka og det er en meget smuk tur. Hele vejen ligger der muslingefarme langs flodbredden. Vi har haft kontakt med Strickly for fun over VHF radioen og finder dem i en lille bugt lige før byen Skradin. De svømmer over til os og vi udveksler "siden sidst-historier". Alle undtagen Kathrine sejler ind til Skradin i Scotts gummi/ribbåd (?), som har et rat og kan sejle noget hurtigere end vores. Noah får lov at styre og låner også Scotts solbriller – det er bare sejt!! Fra Skradin udgår der turbåde til vandfaldet, som ligger længere oppe ad floden. Vi checker afgangstider osv. I marinaen opdager vi, at der ligger en båd magen til "Sejner". Så vi aflægger et besøg på M/S Hellux med Hugo og Ulla ombord. De kommer fra Tyskland og har som så mange andre sejlet i Kroatien i rigtig mange år. Vinden er vendt, da vi kommer tilbage og det er også blæst op. Vi ligger for tæt på land og beslutter at sejle til Skradin. Lige over for byen får vi en siv omkranset bugt helt for os selv, hvor frøerne kvækker lystigt og Kathrine serverer en lækker aftensmad.

Et skyggefuldt sted på havnen i Vodice

Hvem er ham gutten med solbrillerne?

Lørdag 15.07.06 Skradin

Da vi slår øjnene op, ligger SFF lige ved siden af os. Det blæser stadig og deres anker holdt ikke længere. Lige før afgang til vandfaldet kommer Hugo og Ulla forbi, så vi må udskyde det lidt. De fortæller, at det er den specielle vind Bora og den plejer at holde 1-3 dage. Ankeret synes nu at holde godt, så vi vover at tage af sted. Vandfaldene ligger i Krka Nationalpark og det er et virkelig smukt område. Vi går op langs med vandfaldene på den ene side, hvoraf det største er Skradinski buk med 17 plateauer og det højeste fald på 45 m. Der ligger en lille museumsby med bl.a. en gammel smedie og der spiser vi frokost. Længere oppe er der snoede gangbroer over på den anden side, hvorfra man har det ene flotte udsyn efter det andet. En masse mennesker bader nedenfor vandfaldene. Kathrine og Noah hopper også i, men da det er klipper, er det ikke nemt at stå fast. Pouli tager tilbage til båden sammen med Scott og Terry og da de passerer bugten, opdager Pouli, at vores gummibåd ligger på hovedet. Og hvad der er endnu værre – han kan ikke se motoren!! Boraen har simpelthen vendt båden rundt og det siger altså noget om, hvilke kræfter den har i sig. Heldigvis sidder motoren stadig fast, men den kræver Pouli's særlige kærlige pleje, før den vil starte igen. Tilbage ved vandfaldene er Noah på jagt efter slanger, men han må "nøjes" med en lille skildpadde, der tilfældigt kommer forbi. Vi tager den næste båd tilbage og havner på SFF til en drink (Slam et el. andet?), som vi bliver vældig lystige af. SFF sejler tilbage til den anden bugt, de er bange for at ramme os, hvis ankeret ikke holder.

Bare vi kunne sætte lyd på

Det er skildpadden til venstre.....

Søndag 16.07.06

Afg. Skradin kl. 10.15 – Ank. Sibenik kl. 12.00

Havnepenge 190 Kn. Ingen el, men vand på den anden side af tankstationen.

Vi går tilbage af floden til Sibenik, hvor Niels, Mette og deres to piger Sidse og Trine ankommer i aften. Da vi passerer SFF, får Kathrine en, for os andre, ret underholdende debut i gummibåden, da hun skal hente sine solbriller. Jah, det kræver lidt øvelse!! I Sibenik giver den meget søde havnemester os lov til at ligge langskibs. Han bekræfter, at vinden er en "Baby bora" og fortæller, at om vinteren kan den blæse i flere uger med en styrke på op til 50-60 knob!! Det er virkelig en vind, man skal tage sig i agt for. Sibenik er til en afveksling ikke en turistby, men der ligger en stor katedral og resterne af en borg, hvorfra der er en flot udsigt over byen og floden. Pouli, Noah og jeg besøger begge dele. Noah fortæller senere sin mor, at nu har han set Jesus i virkeligheden!! Og så sker det meget uheldige, at toilettet strejker – og vi skal være 8 mennesker ombord!! Pouli må skille det hele ad, regner med at det er slangen, men kan ikke købe en ny før i morgen. Ved 19-tiden kommer Niels og Mette, de har ligget et par uger på en campingplads nordpå ved Istrien. Aftensmaden bliver klaret på et Pizzaria og toilettet på busstationen, som ligger lige overfor båden. Heldigt kan man sige! Der er flere skovbrande i området og på den anden side af byen ser vi det røde skær fra et af dem. På vej ned ad floden i formiddags var der også flere vandflyvere nede for at tanke op.

Borgen i Sibenik

Grillmester Niels

Mandag 17.07.06 Sibenik

Tvunget af omstændighederne bliver vi liggende i Sibenik og vores havnemester sætter prisen ned til 160 Kn. Han fortæller, at ca. 80% af skovbrandene er påsat – det er dog noget. Niels og Pouli reparerer toiletet, hvis slange viser sig at være total sat til af kalk – der er minimal gennemstrømning. Men nu virker det!! Imens daffer alle lidt rundt i byen et par timer. Om eftermiddagen er der en del, som tager en lille færge ud til stranden. Det er dog ingen succes, da det blæser en halv pelikan

derude. Og så er det min tur til at blive stukket af en hveps. På turen med Brian og AG blev alle stukket undtagen drengene og mig. Niels fritager mig for indkøb og handler selv ind til grillen. SFF lagde sig ind bag os i formiddags, så de deltager også i grilleriet senere og Terry laver Brownies til dessert – uhm. ”Sejner” er flyttet lidt rundt i løbet af dagen. Batterierne er ved at være lidt flade, så på et tidspunkt rykker vi nærmere tankstationen, som havde lovet os landstrøm. Det kan pludselig ikke lade sig gøre alligevel, så om aftenen rykker vi tilbage og får lidt strøm fra SFF.

Tirsdag 18.07.06

Afg. Sibenik kl.10.30 – ank. Sibenik kl. 19.00

Trip 29,2 sm Kølig vind fra N/NV

Vi tager afsked med SFF, som nu går nordpå til Zadar for at hente en ven. Derefter får vi vand på, mens resten af besætningen handler ind. Åh, det er dejligt med et køligt bad! Vi sejler ud til øerne Kaprije og Kakan for at finde et godt badested. I en bugt er alle bøjerne optaget, så vi smider ankeret uden at have ænset skiltet inde på land – ankring forbudt! De fleste når lige at blive dypet, inden ”bøjepasseren” kommer forbi og skælder ud. Kystpolitiet cirkler lige bag os og han råder os til at komme væk, da det ellers nemt kan koste 3000 Kn i bøde. Vi finder en ny bugt, hvor vi slapper af i et par timer. Badningen er moderat, da Boraen har sænket vandtemp. til omkring 20 C . I løbet af eftermiddagen beslutter Niels og Co. alligevel at tage hjemad i morgen, så vi sejler tilbage til Sibenik for at overnatte. Niels laver en lækker udgave af ”Sejners” hofret – spaghetti med kødsøvs, mens pigerne shopper.

Mette og jeg nyder den kølende vind

Afgang til DK

Onsdag 19.07.06

Afg. Sibenik kl.12.20 – ank. Marina kl.20.15

Trip 36,9. Frisk vind W/SW

Niels, Mette og pigerne forlader os ved 8-tiden. Efter en formiddag i slowmotion, hvor vi handler lidt ind og puster i varmen, fortsætter vi sydpå mod øen Drvenik, hvor vi tidligere har haft et badestop. Der ligger desværre rigtig mange både og det er svært at finde en egnet plads. Vi må hive ankeret op igen, da vinden skifter og på vej mod en ny ankerplads er vi så drøn uheldige at ramme nogle klipper under vandet. Vanddybden er ok, men klipperne er ikke afmærket, heller ikke i vores lods. Det giver et ordentlig bump i hele båden og en ikke særlig rar knagende lyd. Pouli får os forsigtigt væk fra stedet og vi smider anker på den anden side af en lille ø for at undersøge skaden. Pouli og Kathrine hopper i med snorkeludstyr – umiddelbart ligner det et bøjet propelblad og nogle buler på kølen, men vi tager ikke vand ind. Men for fanden hvor er det ærgerligt!! I vores lods finder vi en nærliggende marina, hvis kran kan løfte os og vi ringer til dem for at høre, om de har plads. Med lav hastighed tøffer vi så mod Agana Marina, der ligger i bunden af en dyb bugt lige N for Split. Humøret er på nulpunktet – hvor omfattende er skaden? Hvor lang tid tager reparationen? Og hvad vil det koste?

Et bøjet propelblad

Buler på kølen

Torsdag 20.07.06 Agana Marina

I dag er det Kathrines fødsel dag – TILLYKKE!! Det skulle have været fejret i en turkisfarvet bugt, hvor vi kunne ligge i vandet hele dagen med en lille paraplydrink. Men sådan skulle det desværre ikke være. Dog er der en lille strand, så efter morgenbordet og gaver, ser vi ikke mere til Kathrine og Noah i et par timer. Over middag kommer vi på land og vi kontakter forsikringen, som vil sende en agent i morgen. En fra marinaens værksted løber lidt frem og tilbage og ringer til forskellige mennesker. Det er lidt forvirrende. Kathrine laver lagkage og på trods af den stegende hede glider der alligevel et par stykker ned. Resten får pigerne på marinakontoret, hvilket vækker stor begejstring. Sidst på dagen finder Pouli ud af, at akslen også er slået skæv. Puha....Dagens gode nyhed er, at Noah nu har smidt alle sikkerhedsforanstaltninger, når han er i vandet og han er med god grund stolt. Han kan nu svømme, snorkle og dykke, så forhåbentlig varer sommeren længe derhjemme.

Fredag 21.07.06 Agana Marina

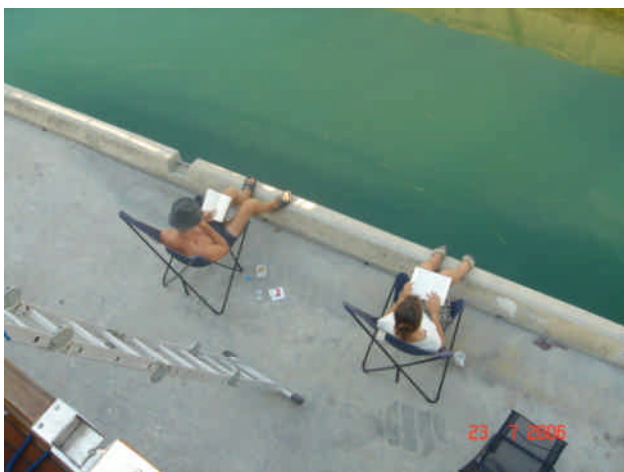
Den lille by, vi ligger i, hedder også Marina – lidt forvirrende! Der er ingen seværdigheder og ingen butikker, så det bruger man da i det mindste ikke penge på. Men der er den lille strand, hvor Kathrine og Noah tilbringer endnu en dag. Vi får besøg af forsikringsagenten, som har sin far med. De er begge italienere, men faderen bor på Murter, er tidligere agent og kender værkstederne i området. Det er lidt betryggende. Mens Pouli tager til lufthavnen for at leje bil, tager jeg også til stranden. Senere knokler han ihærdigt med at få skruen af. Under en rygepause råber Noah pludselig, at nu har han fundet en løsning på det med skruen. Han har fundet en bolt, som han mener, morfar kan bruge og om ikke andet får det Pouli i gang igen. Efter megen banken og sågar opvarmning lykkes det endelig. Om aftenen kører vi til Trogir, som er en meget smuk gammel by, der ligger ude på en lille ø. Gaderne er smalle og der er sort af mennesker. På havnepromenaden er der masser af underholdning, så vi dasker lidt rundt og kigger med.

Lørdag 22.07.06 Agana Marina

Så er det hjemrejsedag for Kathrine, Noah, Spiderman og Batman. Inden Pouli kører dem til lufthavnen, afmonterer han ror og skæg sammen med Noah i håb om at få lidt skred i tingene. Men fra værkstedet lyder meldingen, at alle holder weekend og der sker ikke mere før mandag!! Min gamle veninde Ann ankommer med det samme fly, som Kathrine skal hjem med. Vi håber meget at komme i vandet i løbet af ugen, ellers bliver det en lidt speciel ferie for hende. Men hun er forberedt!! Efter lidt frokost og snak og mere snak, starter vi bil og air kondition for at finde en god badestrand. Vi havner helt omme på den anden side af Split ved endnu en stenstrand – sandstranden ligger lige rundt om hjørnet, men det opdager vi først bagefter. Men vandet er i hvert fald klart og har en effektiv kølende effekt. De fleste strande hernede er stenet, så det er kanon at bade fra båden. Men nu ligger den jo altså på land.....

Søndag 23.07.06 Agana Marina

Skygge under båden og en god bog - sådan går formiddagen. Efter et par timers hårdt arbejde, lykkes det Pouli også at få akslen af. Prisværdigt i denne varme, men med det tempo, værkstedet åbenbart arbejder i, kan vi komme til at ligge her i 14 dage. Om eftermiddagen starter vi atter bil og den uundværlige air kondition og kører til byen Primosten. Som i Trogir ligger den gamle del af byen ude på en ø. Vi følger promenaden rundt og går op til kirken, som ligger omgivet af en meget flot kirkegård. Ja når der ikke er andet at kigge på, kan man jo altid studere gravstene! Marmor må være billigt hernede, for der ligger store plader på alle gravstederne. Neden for kirken og med panoramaudsigt over vandet ligger en restaurant. Mens vi venter på maden, kan vi konstatere, at mange andre også bruger tid på kirkegården. Den er godt besøgt!

Mandag 24.07.06 Agana Marina

Klokken 7 om morgenen og bilen læsset med skrue og aksel begiver vi os mod Zadar. Pouli vil være sikker på, at i hvert fald skruen bliver færdig i dag og vælger derfor at aflevere den selv. Vi finder hurtigt stedet, et lille nystartet værksted i en baghave med to unge fyre, som har specialiseret sig i propeller. Ann og jeg venter tålmodigt i et par havestole, mens skaden bliver målt via computer og Pouli presser på for at få dem i gang med at banke den ud. Ok, 14.30 lyder den første melding. Oplivet af denne gode nyhed, drøner vi rundt i Zadar for at finde et værksted, som også kan lave en ny aksel. Vi finder tre steder, men alle skal bruge mindst to dage. Frokosten finder vi i den gamle bydel med udsigt over vandet. Længere henne ad kajen har de bygget et vandorgel ind, hvor tonerne bestemmes af højden på bølgerne. Der er ikke meget at se, men der er bygget nogle trapper, så man kan ligge/sidde og nyde lydene. Det er bare alt for varmt lige nu og Pouli springer i stedet i vandet. Tilbage til det lille værksted, hvor der stadig bankes. Næste melding lyder kl. 17.00. Vi kører ud i et stort Cash & Carry supermarked, da vi især mangler drikkevand ombord. Flaskevand koster noget mere her end i Grækenland og Tyrkiet. Men da de bruger klor i vandet mange steder, køber vi stadig flaskevand. Pouli kører tilbage til værkstedet, mens Ann og jeg betaler og får vores store

indkøbsvogn bugseret ud. Han kommer dog tilbage uden propel, der bankes stadig! Ann og jeg er tålmodigheden selv, da vi for anden gang smider os i havestolene uden for værkstedet. Kl. 18.30 kommer en af de unge fyre ud med propellen – han smiler stolt og vi modtager ham med glædesråb. Vi tager kystvejen hjem noget ad vejen og krydser så over mod motorvejen. Generelt er her ikke mange spor efter krigen, men flere steder i baglandet ligger halvt nedrevne el. afbrændte huse. Brian fortalte os, at det er serbiske huse, som ingen vil bo i.

Pouli står oven på orglet.....

Optog gennem Marina by

Tirsdag 25.07.06 Agana Marina

Pouli kører om morgenen ind til Split sammen med Jovsa, som er den tekniske leder på marinaens værksted. Her køber de stål til den nye aksel og et nyt leje. Derefter kører de til Trogir for at få den drejet. Ann og jeg har en mere behagelig dag, eftersom vi tilbringer det meste af den på stranden og i vandet. Pouli kommer nedslået tilbage og får sig en dukkert. Han har ikke meget tiltro til drejeren og han kan først hente den i morgen. Han forsøger nu forgæves at trække det gamle stævnrørsleje ud – det sidder bare fast. Kroaterne er nok det mest syngende folkefærd, vi har mødt. Dels benytter de enhver lejlighed til at istemme deres fædrelands vemodige sange og dels er her en del optræden. Det er mest mændene, der synger. Ann er ved at have fået nok, især når de holder hende vågen om natten!

Onsdag 26..07.06 Agana Marina

Med lidt hjælp fra Jovsa og Mungo lykkes det endelig at få stævnrørslejet ud. Derefter kører Pouli til Trogir for at hente akslen. Nu rykker det – og dog. Akslen er lige en anelse for stor, men det er for sent at køre tilbage til værkstedet. Desuden skal bilen afleveres i lufthavnen, så jeg drøner af sted i sidste øjeblik. Ann har fornuftigt fundet et skyggefuldt sted på stranden og tilbringer det meste af dagen der. Det bliver sent, inden jeg kommer tilbage. I et øjeblik forvirring kommer jeg til at tage bussen til Split fra lufthavnen og det er altså noget af en omvej. Bussen fra Trogir til Marina, som for længst har set bedre dage, har desuden et par passagerer, den lige skal have smidt af i nogle bjerglandsbyer. Svedende klamrer jeg mig til stoleryggen foran – chaufføren har speederen i bund! Efter et tiltrængt bad finder vi en cafe på torvet – en øl er nemlig ligeså tiltrængt. En ½ l koster kun 12 Kn og så smager den bare godt. Kursen er stort set den samme som den danske krone. Vi får selskab af Mungo, som hjalp med stævnrørslejet. Han er en pudsig fætter, lidt genert, selv om han allerede har fået rigeligt af de våde varer. Han elsker bluesmusik og spiller mundharpe. Om eftermiddagen, da de opgav arbejdet på båden, havde Pouli hentet sin guitar. Den duo ville jeg gerne have oplevet!

Torsdag 27.07.06 Agana Marina

Pouli låner en bil af Jovsa og kører ind med akslen for at få den justeret. Om eftermiddagen går det stærkt med at få monteret alle delene igen og det firma, som har arbejdet hele ugen med at lægge glasfiber på kølen, lægger det sidste penselstøg bundmaling. **”Sejner” er klar til at komme i vandet igen – Juhu!** Eller som amerikanerne ville have sagt ”Sejner” is ready to splash” Et pudsigt

ord! Jovsa kører selv kranen, da alle er gået hjem. Ann kommer tilbage fra endnu en dag på stranden og vi sejler en lille tur for at teste, om alt fungerer som det skal. Og det gør det og det er bare fedt. Vi lægger os langskibs ved den første pontonbro og hopper i vandet. Så er der rødvin på agterdækket og muslinger på byens bedste restaurant – og det er ikke engang dyrt!!

Sejner på vej i vandet

Er Ann ikke blevet dejlig brun?

Fredag 28.07.06 Agana Marina

Vi vågner op til et køleskab, der bare ikke virker. Da det er vandafkølet, har vi været nødt til at slukke det, mens vi lå på land, hvilket har været hårdt nok i denne varme. Heldigvis har naboen besøgt af en kølemontør. Vi venter hele formiddagen på, at han skal komme og hælde noget freon på vores tørstige køleskab. Ventetiden går med at bade, sætte solsejl op igen og få ryddet alt værktøjet væk. Ann og jeg har fået til opgave at hente gummibåden ved kranen og ro den ud til båden. Vi er lige dårlige og det går langsomt fremad i bedste zig-zag stil. Om eftermiddagen sejler vi om til bugten ved byen Vinisce og anker. Den ligner til forveksling Marina, men vandet er køligere og mere rent. En perfekt afslutning på Anns sidste feriedag.

Lørdag 29.07.06 Agana Marina

Køleskabet tørster efter mere freon, så jeg venter på montøren, mens Pouli kører Ann til lufthavnen. Vi har lånt Jovsa's bil (Poulis gode ven) og vi låner den igen om eftermiddagen et par timer for at komme på internettet et eller andet sted. Desværre er der ikke noget her i byen og generelt kan det være svært at finde et sted enten med trådløs eller hvor vi kan slutte vores egen computer til. Først på aftenen trækker skyerne sig sammen og vi får en forløsende tordenbyge. Udenfor vores favorit restaurant brænder to små bål. Det viser sig, at ejeren synger med i et kor, som skal optræde på byens torv sammen med 7 andre kor. Bagefter skal de spise på hans restaurant og menuen står klar til at blive sat over ilden i nogle store kokekar. Det er forskellig fisk og kartofler i en sauce, der dufter himmelsk. Vi må gerne smage, men er desværre for sultne til at vente en time. De andre gange har vi siddet på terrassen ved vandet, men regnen fordriver os til deres gårdhave. Og det er bestemt ikke kedeligt. Vi sidder mellem alle kokekarene, mens der bliver tændt op i den gamle åbne ovn – nøjagtig som for 100 år siden. Ejerens mor småsnakker lidt med os, mens hun fejrer regnvandet ud fra gården. Hun har boet i Tyskland i mange år. De er bare så søde! Vi når lige op og høre byens kor synge de sidste gamle dalmatiske sange. Det er meget smukt og sunget med stor følsomhed. Anderledes end det vi ellers har hørt hidtil.

Søndag 30.07.06 Agana Marina

Efter en måned under en brændende sol, kan man altså godt drømme om skyer. I dag går drømmen i opfyldelse og de indeholder endda regn – nok til det meste af dagen. Pouli smider sig behageligt med en bog og jeg går i gang med et næsten uoverskueligt projekt. Jeg har nemlig ikke skrevet dagbog i over en måned nu!! Tja, sådan går den dag så, mens vi nyder, at temperaturen falder et par grader.

